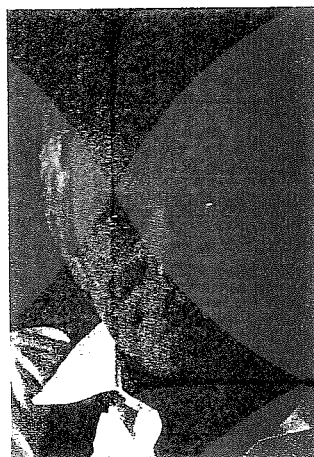

Søren Ulrik Thomsen tilhører 1980'er-generationen af digtere. Han har blandt andet skrevet to poetikker*, *Mit lys brænder* (1985) og *En dans på gloser* (1996), der viser hans litteratursyn. Hans tidlige digtning er modernistisk storbypoesi, der fører arven videre fra ældre modernister. Digtsamlingen *City slang* (1981), der er sat i musik af Lars HUG, skildrer på en gang fascination af storbyens rum og fremmedgjorthed over for dens tilværelsesvilkår. Thomsens senere værker som *Det skabtes vaklen* (1996), hvor digtet *Tilgiv at jeg ser dine knogler før kødet* står, handler om de almenmenneskelige emner død og forgængelighed. Jørgen Leth har portrætteret Søren Ulrik Thomsen i filmen *Jeg er levende* (1998) ©.

Søren Ulrik Thomsen: *Tilgiv at jeg ser dine knogler før kødet* (1996)

Tilgiv at jeg ser dine knogler før kødet,
 Kødet før kjolen
 Og kjolen før dit svævende blik,
 For det er december, og mere nøgne
 End den frygtelige kylling,
 Jeg tog fra køledisken og straks smed fra mig,
 Da dens tynde blod pludselig pibled
 Gennem cellofanen og ned i mit ærme,
 Er træerne,
 Hvis sorte strukturer forfølger mig
 Som alt, der er levende, men minder om døden,
 Samt alt, der er dødt, men synes at leve;
 Regnestykker med syv variable,
 Digtes snoede sneglehuse,
 Og Nordhavns kraner, der gir sig i vinden,
 Mens jeg sover ind i dine lange lemmer,
 Men drømmer om højhuse belejrede af stilladser
 Og om stilladser behængt med buldrende presenninger.
 Tilgiv mit blik, der iler over dig som årstider
 For skiftevis at krone dig med kærtegns lys
 Og klæde dig af som en råkold regn;
 Jeg påstår jo ikke,
 At denne måneds strenge stammer
 Er sandere end de dunede blade i maj –
 Og sandheden har jeg i øvrigt overladt de unge:
 For mig er det tilstrækkeligt,
 At sige tingene som de er.